

Ročník 1991

Zbierka zákonov

ČESKEJ A SLOVENSKEJ FEDERATÍVNEJ REPUBLIKY

ČESKEJ REPUBLIKY / SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Čiastka 74

Rozoslaná 4. októbra 1991

OBSAH:

388. Zákon České národní rady o Státním fondu životního prostředí České republiky
389. Zákon České národní rady o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování
390. Zákon České národní rady o předškolních zařízeních a školských zařízeních
391. Zákon České národní rady o platových poměrech soudců, státních notářů, justičních a notářských čekatelů
392. Vyhláška Ministerstva financí Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovuje postup podľa § 34 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách

388

ZÁKON

České národní rady

ze dne 10. září 1991

o Státním fondu životního prostředí České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

(1) Zřizuje se Státní fond životního prostředí České republiky (dále jen „Fond“).

(2) Fond je jinou státní organizací.¹⁾ Rozsah činnosti Fondu stanoví statut.

(3) Správcem Fondu je ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“).

(4) V čele Fondu je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr životního prostředí (dále jen „ministr“).

(5) O poskytování prostředků z Fondu rozhoduje ministr.

(6) Zřizuje se Rada Fondu, kterou jmenuje ministr jako svůj poradní orgán.

(7) Činnost Rady Fondu se řídí jednacím řádem, který schvaluje ministr.

(8) Rada Fondu posuzuje zejména

- a) zásadní otázky tvorby a užití prostředků Fondu,
- b) roční rozpočty příjmů a výdajů Fondu,
- c) navržená opatření a jejich zabezpečení prostředky Fondu.

1) § 62 písm. b) zákona č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

(9) Rada Fondu posuzuje dále návrhy na poskytnutí prostředků z Fondu a doporučuje ministři výši čerpání pro jednotlivé konkrétní případy, přičemž vychází ze zásad ochrany životního prostředí České republiky.

(10) Ministerstvo rozhodnutí ministra o použití prostředků Fondu zveřejňuje.

§ 2

(1) Příjmy Fondu tvoří zejména

- a) úplaty za vypouštění odpadních vod do vod povrchových,²⁾
- b) poplatky za vypouštění škodlivých látek do ovzduší,³⁾
- c) poplatky podle zákona o odpadech,⁴⁾
- d) odvody za trvalé i dočasné odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě,⁵⁾
- e) úplaty za odběry podzemní vody,⁶⁾
- f) úhrady odváděné do státního rozpočtu za vydobyté nerosty,
- g) pokuty uložené orgány správce Fondu a Českou inspekci životního prostředí⁷⁾ za porušení předpisů a opatření k ochraně životního prostředí,
- h) peněžní příjmy z postihu žadatelů za neoprávněné použití nebo zadržování prostředků Fondu,
- i) dotace ze státního rozpočtu,
- j) podíly na výnosu daní,
- k) úvěry od právnických osob,
- l) příspěvky od tuzemských a zahraničních právnických a fyzických osob,
- m) další příjmy stanovené obecně závaznými právními předpisy v jednotlivých úsecích životního prostředí.

(2) Pro finanční hospodaření Fondu se zřizuje samostatný bankovní účet.

(3) Z pokut uvedených v odstavci 1 písm. g) připadá 50 % do rozpočtu obce, v jejímž katastru došlo k porušení předpisů. Obec zajistí účelové využití tohoto příjmu k ochraně životního prostředí.

§ 3

(1) Prostředky Fondu lze použít na

- a) podporu investičních a neinvestičních akcí

právnických a fyzických osob souvisejících s ochranou a zlepšováním životního prostředí,

- b) podporu programu výzkumu, vývoje, výroby a zavádění vhodných technologií a akcí vědeckotechnického rozvoje v oblasti životního prostředí,
- c) podporu činností souvisejících s ekologickými funkcemi vodních toků a vodních ploch,
- d) podporu monitorování složek životního prostředí a ekologických procesů,
- e) úhradu splátek a úroků za půjčky poskytnuté Fondu,
- f) podporu výchovných akcí a rozšiřování informací o životním prostředí,
- g) úhradu nákladů spojených s činností Fondu schválených v rámci rozpočtu Fondu.

(2) Podporou se pro účely tohoto zákona rozumí dotace, subvence, půjčky, převzetí závazku a další pomoc právnickým a fyzickým osobám.

§ 4

(1) Na poskytnutí prostředků z Fondu není právní nárok.

(2) Prostředky z Fondu se poskytují žadatelům za podmínek stanovených statutem a směrnicí. Základním principem je objektivní posouzení žádosti z hlediska ekologické a ekonomické výhodnosti a celoplošných zájmů.

(3) Žadatelé (právnické a fyzické osoby) předkládají žádosti Fondu. Součástí žádosti je odborný posudek, který doplní Fond vlastním stanoviskem. Žádost posuzuje Rada Fondu.

(4) Poskytnuté prostředky z Fondu musí být vráceny zpět do Fondu, jestliže nebyly použity v souladu s podmínkami určenými podle odstavce 2 nebo jestliže účel pro poskytnutí prostředků odpadl.

§ 5

Zůstatek finančních prostředků Fondu koncem kalendářního roku nepropadá.

§ 6

Státní fond vodního hospodářství⁸⁾ a Fond ochrany ovzduší⁹⁾ se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona součástí Fondu.

2) § 44 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

Nařízení vlády ČSSR č. 35/1979 Sb., o úplatách ve vodním hospodářství, ve znění pozdějších předpisů.

3) § 17 zákona č. 309/1979 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami.

4) Zákon č. 238/1991 Sb., o odpadech.

5) Část VI zákona č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 74/1976 Sb.

6) § 45 zákona č. 138/1973 Sb.

Nařízení vlády ČSSR č. 35/1979 Sb.

7) Např. zákon ČNR č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa. Zákon ČNR č. 311/1991 Sb., o státní správě v odpadovém hospodářství.

8) Statut státního fondu vodního hospodářství (částka 13/1967 Ú. v. poř. č. 32).

9) Směrnice ze dne 21. 11. 1977 o hospodaření s účelovými prostředky ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR určenými k ochraně ovzduší (částka 22/1977 Věstníku MLVH ČSR).

§ 7

Zrušuje se § 4 písm. a) zákona ČNR č. 77/1969 Sb., o Státním fondu pro zúrodnění půdy, ve znění zákona ČNR č. 175/1982 Sb.

§ 8

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Ustanovení § 2 odst. 1 písm. d) a § 7 nabývají účinnosti dnem 1. 1. 1992.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

389

Z Á K O N

České národní rady

ze dne 10. září 1991

o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

ORGÁNY STÁTNÍ SPRÁVY OCHRANY OVZDUŠÍ

§ 1

Státní správu ochrany ovzduší vykonávají

- a) ministerstvo životního prostředí České republiky,
- b) Česká inspekce životního prostředí,¹⁾
- c) okresní úřady,
- d) orgány obce.

§ 2

Ministerstvo životního prostředí České republiky (dále jen „ministerstvo“)

- a) provádí vrchní státní dozor na úseku ochrany ovzduší,
- b) zaujímá stanoviska k záměrům, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, zejména k prognózám rozvoje jednotlivých oborů a odvětví,
- c) vyhlašuje prostřednictvím pověřené organizace vznik a ukončení smogové situace²⁾ a pro vybrané zdroje znečišťování i regulační opatření,
- d) zabezpečuje v rámci své působnosti výzkum, sleduje technický rozvoj v rámci ochrany ovzduší a podporuje rozšiřování technologií omezujících znečišťování ovzduší,

- e) plní další úkoly jako ústřední orgán státní správy ochrany ovzduší,
- f) kontroluje dodržování imisních a depozičních limitů;³⁾ kontrolními úkony může pověřit organizace ve své působnosti,
- g) zpřístupňuje informace veřejnosti v rozsahu podle § 13 zákona o ovzduší,
- h) vydává souhlasy obsahující podmínky ochrany ovzduší podle § 11 odst. 1 písm. b) až d) a písm. h) zákona o ovzduší, s výjimkou případů přepravy materiálů a výrobků,
- i) při výkonu své činnosti spolupracuje s ministerstvem zdravotnictví České republiky a s dalšími ústředními orgány státní správy.

§ 3

(1) Česká inspekce životního prostředí (dále jen „inspekce“) dozírá na dodržování ustanovení právních předpisů a rozhodnutí týkajících se ochrany ovzduší jako složky životního prostředí právnickými a fyzickými osobami. Přitom kontroluje zejména

- a) dodržování emisních limitů u velkých a středních zdrojů znečišťování, a to včetně kontroly tmavosti kouře,⁴⁾
- b) dodržování povinností provozovateli velkých a středních zdrojů znečišťování,⁵⁾
- c) vedení provozní evidence u zdrojů znečišťování a její údaje.⁶⁾

1) Zákon ČNR č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa.

2) § 16 zákona č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší).

3) § 14 odst. 5 zákona č. 309/1991 Sb.

4) § 5 odst. 1 zákona č. 309/1991 Sb.

5) § 3 písm. a) a b) zákona č. 309/1991 Sb.

6) § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 309/1991 Sb.

d) dodržování varovných a regulačních opatření vyhlášených pro velké a střední zdroje znečišťování za smogové situace,⁷⁾

e) dodržování regulačních řádů pro provoz zdrojů znečišťování.⁸⁾

(2) Inspekce dále

a) vydává souhlasy obsahující podmínky ochrany ovzduší podle § 11 odst. 1 písm. a), e) až g), písm. h), pokud jde o přepravu materiálů a výrobků, a podle písmena i) zákona o ovzduší,

b) rozhoduje o výši poplatků za znečišťování ovzduší u velkých zdrojů znečišťování podle části druhé tohoto zákona,

c) schvaluje návrhy a změny opatření pro případy havárií pro velké zdroje znečišťování,⁹⁾

d) schvaluje užívání nových technologií, výrobků a zařízení sloužících k ochraně ovzduší včetně technických podmínek provozu a návrhů provozních předpisů výrobce,

e) ukládá provozovatelům velkých a středních zdrojů znečišťování, kteří neplní povinnosti při ochraně ovzduší, opatření ke zjednání nápravy, včetně zastavení nebo omezení provozu zdroje znečišťování,¹⁰⁾

f) ukládá provozovatelům velkých a středních zdrojů znečišťování, výrobcům a dovozcům mobilních zdrojů pokutu za porušení stanovených povinností,¹¹⁾ pokud je neukládá orgán obce podle § 5 odst. 2 písm. f) tohoto zákona; pokutu uloží na základě vlastního zjištění nebo na základě oznámení okresního úřadu podle § 4 odst. 1 písm. d) tohoto zákona,

g) stanoví rozhodnutím emisní limity pro stávající velké a střední zdroje znečišťování a dobu, během které musí být dosažena hodnota emisního limitu stanoveného pro nové zdroje znečišťování,¹²⁾

h) uděluje oprávnění právníkům a fyzickým osobám k provádění autorizovaného měření emisí a imisí a kontroluje správnost jejich výsledků.

(3) Inspekce při výkonu své činnosti

a) spolupracuje s místně příslušnými orgány státní správy a samosprávy a s Českým hydrometeorologickým ústavem,

b) je oprávněna vyžadovat informace od dalších orgánů státní správy ochrany ovzduší, orgánů hygienické služby a Českého hydrometeorologického ústavu a informace jim též poskytovat,

c) zpřístupňuje informace veřejnosti v rozsahu podle § 13 zákona o ovzduší.

§ 4

(1) Okresní úřad

a) je dotčeným orgánem v územním a stavebním řízení¹³⁾ z hlediska ochrany ovzduší, pokud není stavebním úřadem,

b) zpracovává koncepce ochrany ovzduší s přihlédnutím ke složení fondu paliv ve své územní působnosti,

c) navrhuje ministerstvu, po dohodě s dotčenými orgány obcí v oblastech mimořádně zatížených znečišťováním ovzduší, rozsah území, v němž bude provozován smogový varovný a regulační systém,

d) vyhláší v dohodě s dotčenými orgány obcí za smogové situace varovná a regulační opatření k omezení emisí ze zdrojů znečišťování, pokud nebyla vyhlášena orgány obce, a kontroluje jejich dodržování; zjistí-li porušení povinností, informuje o tom inspekci a orgány obce,

e) vykonává dozor nad obecními úřady, jak zabezpečují ochranu ovzduší ve své působnosti,

f) zpřístupňuje informace veřejnosti v rozsahu podle § 13 zákona o ovzduší,

g) rozhoduje o poplatcích za střední zdroje znečišťování podle části druhé tohoto zákona.

(2) V hlavním městě Praze vykonává působnost okresního úřadu podle tohoto zákona Magistrátní úřad hlavního města Prahy.

§ 5

(1) Obec je dotčeným orgánem v územním a stavebním řízení¹³⁾ z hlediska ochrany ovzduší, pokud není pověřena funkcí stavebního úřadu.

(2) Orgány obce

a) mohou stanovit obecně závaznou vyhláškou městské zóny s omezením provozu zdrojů znečišťování,

b) vyhláší za smogové situace varovná a regulační opatření k omezení emisí ze zdrojů znečišťování, nejde-li o vybrané zdroje znečišťování podle § 2 písm. c) tohoto zákona a kontroluje jejich dodržování,

c) kontrolují dodržování povinností provozovateli malých zdrojů znečišťování,¹⁴⁾

7) § 16 zákona č. 309/1991 Sb.

8) § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 309/1991 Sb.

9) § 7 odst. 2 zákona č. 309/1991 Sb.

10) § 12 zákona č. 309/1991 Sb.

11) § 3 písm. a), b), a d) a § 18 odst. 1 až 6 zákona č. 309/1991 Sb.

12) § 14 odst. 3 zákona č. 309/1991 Sb.

13) § 126 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

14) § 3 písm. c) a § 12 odst. 1 a 3 zákona č. 309/1991 Sb.

- d) kontrolujú vypouštění tmavého kouře,
- e) jsou oprávněny naříditi provozovatelům mobilních zdrojů znečišťování podrobit se kontrole množství vypouštěných znečišťujících látek,¹⁵⁾
- f) ukládají pokuty provozovatelům zdrojů znečišťování, kteří nesplní opatření orgánu ochrany ovzduší vyplývající ze smogového regulačního systému;¹⁶⁾ provozovatelům velkých a středních zdrojů znečišťování za překročení emisního limitu pro tmavost kouře,¹⁷⁾
- g) zpřístupňuje informace veřejnosti v rozsahu podle § 13 zákona o ovzduší,
- h) rozhodují o poplatcích za malé zdroje znečišťování¹⁸⁾ podle části druhé tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

POPLATKY

§ 6

(1) Poplatky za znečišťování ovzduší platí právnické a fyzické osoby provozující velké, střední a malé zdroje znečišťování (dále jen „provozovatelé“).

(2) O výši poplatku provozovatelů velkých zdrojů znečišťování rozhoduje a poplatek vybírá inspekce.

(3) O výši poplatku provozovatelů středních zdrojů znečišťování rozhoduje a poplatek vybírá okresní úřad.

(4) O výši poplatku provozovatelů malých zdrojů znečišťování rozhodují a poplatek vybírají orgány obce. Tyto poplatky jsou příjmem rozpočtu obce a musí být účelově vázány k ochraně životního prostředí obce.

§ 7

(1) Roční výše poplatku pro jeden velký nebo střední zdroj znečišťování se stanoví pro všechny druhy produkovaných zpoplatněných škodlivin způsobem uvedeným v příloze.

(2) Roční výše poplatku pro jeden malý zdroj znečišťování se stanoví pevnou částkou do výše 10 000 Kčs úměrně k velikosti zdroje znečišťování a škodlivosti produkovaného znečištění.

(3) Z částky vypočtené podle odstavce 1 se provozovateli vyměří poplatky v upravené výši
30 % v roce 1992 a 1993,
60 % v roce 1994 a 1995,
80 % v roce 1996,
100 % od roku 1997 včetně.

§ 8

(1) Provozovatel je povinen samostatně vypočítat poplatek pro každý zpoplatněný zdroj znečišťování a oznámit tento výpočet do 15. února kalendářního roku příslušnému orgánu ochrany ovzduší včetně údajů nutných pro stanovení výše poplatku podle skutečností uplynulého roku.

(2) Příslušný orgán ochrany ovzduší prověří údaje uvedené v oznámení a vydá rozhodnutí. Rozhodnutí obsahuje výši poplatku, včetně podmínek případného odkladu platby části poplatku ve smyslu odstavce 5.

(3) Provozovatel je povinen zaplatit poplatek podle vlastního výpočtu zálohově ve splátkách vždy do 25 dnů po uplynutí termínu splátky. Zaplacené zálohy splátek se zúčtují se splátkami odpovídajícími rozhodnutí o uložení poplatku do 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

(4) Poplatky za zdroj znečišťování se platí

- a) od výše 1 mil. Kčs ročně v měsíčních splátkách,
- b) do výše 1 mil. Kčs ročně ve čtvrtletních splátkách,
- c) do výše 10 tis. Kčs ročně v pololetních splátkách.

(5) Pokud provozovatel prokazatelně zahájil u zdroje znečišťování práce na snížení emisí zpoplatněných škodlivin, odkládá se mu placení poplatku ve výši 40 % po dobu realizace opatření. Dokončí-li provozovatel tyto práce v souladu se stanovenými podmínkami ve smyslu odstavce 2, rozhodne orgán ochrany ovzduší o prominutí povinnosti poplatek doplatit. Při nedodržení podmínek odkladu rozhodne orgán ochrany ovzduší o povinnosti poplatek doplatit a stanoví k tomu příslušnou lhůtu.

(6) Za nesplnění oznamovací povinnosti podle odstavce 1 uloží provozovateli příslušný orgán ochrany ovzduší pokutu až do výše 10 000 Kčs.

ČÁST TŘETÍ

INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI O ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

§ 9

(1) Ministerstvo zabezpečuje prostřednictvím pověřené organizace informování veřejnosti o kvalitě ovzduší zejména v pravidelných relacích federálních a republikových sdělovacích prostředků.

(2) Při zhoršení stavu ovzduší nebo při možnosti vzniku smogové situace v případech, které stanoví

15) § 9 odst. 2 zákona č. 309/1991 Sb.

16) § 18 odst. 5 zákona č. 309/1991 Sb.

17) § 18 odst. 1 a 3 zákona č. 309/1991 Sb.

18) § 3 písm. c) zákona č. 309/1991 Sb.

zvláštní předpisy,¹⁹⁾ informují obdobným způsobem veřejnost o vyhlášení a odvolávání varovných a regulačních opatření orgány ochrany ovzduší příslušné k jejich vyhlášení podle § 2, 3 a 4 tohoto zákona.

(3) Obce a okresní úřady informují vhodným a v místě obvyklým způsobem o vyhlášení a odvolání smogových varovných a regulačních opatření v ostatních případech.

ČÁST ČTVRTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 10

O odvolání proti rozhodnutí inspekce rozhoduje ministerstvo.

§ 11

(1) Inspektoři a pověřeni pracovníci ostatních orgánů státní správy ochrany ovzduší jsou oprávněni při výkonu své činnosti

- a) v nezbytně nutném rozsahu vstupovat, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích objektů užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních předpisů.²⁰⁾ Za škodu přitom způsobenou odpovídá stát; této odpovědnosti se nemůže zprostit,
- b) požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly.

(2) Inspektoři a pověřeni pracovníci ostatních orgánů státní správy ochrany ovzduší jsou povinni

- a) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dověděli v souvislosti s výkonem své činnosti, zejména dbát, aby se tato tajemství nedostala do nepovolaných rukou,
- b) před vstupem do cizích objektů informovat provozovatele.

§ 12

Ministerstvo upravuje vyhláškou

- a) rozšíření seznamu kategorizace zdrojů znečišťování, znečišťujících látek a jejich limity a zpřísnění limitů znečišťování ovzduší,
- b) vymezení oblastí vyžadujících zvláštní ochranu ovzduší a zvláštní opatření k omezení znečišťování ovzduší,
- c) způsob zjišťování množství emisí a technické prostředky pro měření emisí,
- d) požadavky na vedení provozní evidence velkých a středních zdrojů znečišťování a rozsah dalších údajů, které jsou provozovatelé zdrojů znečišťování povinni poskytovat orgánu ochrany ovzduší,
- e) požadavky na kvalitu, způsob dodávky a prodej paliv,
- f) zásady vytváření provozu smogových regulačních systémů včetně stanovení zvláštních imisních limitů a výběru zdrojů znečišťování podle 2 písm. c) tohoto zákona,
- g) kvalifikační požadavky na pracovníky obsluhující velké a střední zdroje znečišťování a kvalifikační požadavky pro pracovníky provádějící kontrolu velkých, středních a malých zdrojů znečišťování,
- h) ověřování odborné způsobilosti pro podávání odborných posudků.

§ 13

Ministerstvo zdravotnictví České republiky upraví vyhláškou v dohodě s ministerstvem životního prostředí České republiky postupy orgánů ochrany ovzduší a orgánů hygienické služby při péči o zdraví obyvatel za smogové situace.

§ 14

Správní řízení zahájené před účinností tohoto zákona dokončí orgán ochrany ovzduší, který toto řízení zahájil jako příslušný podle předchozích předpisů.

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

19) § 15 zákona č. 309/1991 Sb.

20) Např. zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech, zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství.

**Stanovení roční výše poplatku za vnášení znečišťujících látek
do ovzduší pro velké a střední zdroje znečišťování**

A.

**Znečišťující látky vnášené do ovzduší, které podléhají
zpoplatnění**

Hlavní zpoplatněné znečišťující látky:

Tuhé emise

Oxid siřičitý

Oxidy dusíku

Oxid uhelnatý

Uhlovodíky - vyjma zvláště vyjmenovaných mezi
ostatními zpoplatněnými znečišťujícími
látkami ve třídách I. - III.

a) I. třída:

azbest

beryllium a jeho sloučeniny vyjádřené jako

kadmium a jeho sloučeniny vyjádřené jako

rtuť a její sloučeniny vyjádřené jako

thalium a jeho sloučeniny vyjádřené jako

Be

Cd

Hg

Tl

benzen

benzo(a)pyren

bifenylyl a jeho chlorderiváty

2-naftylamin

vinylchlorid

b) II. třída:

arsen a jeho sloučeniny vyjádřené jako

antimon a jeho sloučeniny vyjádřené jako

čín a jeho sloučeniny vyjádřené jako

chrom a jeho sloučeniny vyjádřené jako

kobalt a jeho sloučeniny vyjádřené jako

mangan a jeho sloučeniny vyjádřené jako

měď a její sloučeniny vyjádřené jako

nikl a jeho sloučeniny vyjádřené jako

olovo a jeho sloučeniny vyjádřené jako

selen a jeho sloučeniny vyjádřené jako

tellur a jeho sloučeniny vyjádřené jako

vanad a jeho sloučeniny vyjádřené jako

zinek a jeho sloučeniny vyjádřené jako

brom a jeho anorganické sloučeniny vyjádřené jako

fluor a jeho anorganické sloučeniny vyjádřené jako

chlor

fosgen

fosfan

sulfan

sirouhlík

alifatické aldehydy

anilin

benzylchlorid

1,2 - dibromethan

1,2 - dichlorethan

1,1 - a 1,2 dichlorethylen

ethylenoxid

epichlorhydrin

fenol

fenylhydrazin

kyselina akrylová a její estery

kyselina - methylakrylová a její estery

merkaptany

methanová kyselina (mravenčí)

nitrosoučineniny

nitrosodimethylamin

pyridin

trichlormetan

tetrachlorethan

tetrachlorethylen

thioetery

toluidiny

c) III. třída:

amoniak

anorganické sloučeniny chloru vyjádřené jako

aceton

akrylonitril

alkeny (olefiny)

alkylalkoholy

alifatické a aromatické ethery

benzaldehyd

1,3-butadien

2-butanon

dichlormethan

1,4-dichlorbenzen

1,1-dichlorethan

dichlormethan

estery kyseliny benzoové

ethylbenzen

ethylglykol a jeho deriváty

fluorchlorované uhlovodíky (freony)

furfural

hydrazin

4-hydroxy-4-ethyl-2-pentanon

chlorbenzen

chlorbuta-1,3-dien (chloropren)

chlorethan

kyselina ethanová (octová) a její estery

N-methylpyrrolidon

naftalen a jeho methylderiváty

oxiran (ethylenoxid)

2-propylbenzen

propylenoxid

styren

toluen
trichlorethylen
xylen

3. U hořících nebo zapařených částí uhelných dolů a lomů nebo skládek a výsypek je sazba poplatku 200 Kčs za 1 m čtvereční hořící plochy zapařeného objemu.

B.

Sazby poplatků

Sazby poplatků pro znečišťující látky produkované velkými a středními zdroji znečišťování se stanoví takto:

1. Hlavní zpoplatněné znečišťující látky:

Znečišťující látka	Sazba (Kčs/t)
Tuhé emise	3 000
Oxid siřičitý	1 000
Oxidy dusíku	800
Oxid uhelnatý	600
Uhlovodíky	2 000

2. Ostatní zpoplatněné znečišťující látky:

Znečišťující látka	Sazba (Kčs/t)
Třída I.	20 000
Třída II.	10 000
Třída III.	1 000

C.

Způsob výpočtu poplatků

1. Základní poplatek za jednotlivou zpoplatněnou znečišťující látku produkovanou velkým nebo středním zdrojem znečišťování se stanoví součinem zjištěného množství vypuštěné znečišťující látky podle skutečnosti uplynulého roku a výše sazby podle části B této přílohy.

2. K základnímu poplatku se připočte přírážka ve výši 50 % v případě, kdy zdroj znečištění nedodrží emisní limit (§ 5 zákona o ovzduší).

3. Součet poplatků za jednotlivé zpoplatněné znečišťující látky tvoří poplatek za velký nebo střední zdroj znečišťování. Takto stanovená výše poplatků se upraví podle § 7 odst. 3 tohoto zákona.

4. Poplatek u hořících nebo zapařených částí uhelných dolů a lomů nebo skládek a výsypek se vypočte součinem sazby a výměry plochy v m², které se stanoví z váženého průměru výsledků měření prováděných během roku. Platí se pouze základní poplatek podle bodu 1.

5. Výše poplatku pro jednotlivou zpoplatněnou znečišťující látku se zaokrouhluje na celé 100 Kčs.

390**Z Á K O N****České národní rady**

ze dne 10. září 1991

o předškolních zařízeních a školských zařízeních

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění zákona České národní rady č. 31/1984 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 zní:

„(1) Předškolní zařízení a školská zařízení jsou součástí školské výchovně vzdělávací soustavy; v právních vztazích vystupují svým jménem a mají odpovědnost vyplývající z těchto vztahů, pokud není dále stanoveno jinak.“

Dosavadní odstavec 1 se označuje jako odstavec 2 a dosavadní odstavec 2 a 3 se vypouštějí.

2. V § 1 odst. 2 se za slova „Předškolní výchovu“ vkládají slova „zabezpečují předškolní zařízení“ s tečkou. Zbývající text odstavce 2 tvoří větu druhou.

3. § 2 a 3 znějí:

„§ 2

Předškolní výchova zabezpečuje uspokojování přirozených potřeb dítěte a rozvoj jeho osobnosti; probíhá ve spolupráci rodiny a předškolního zařízení.“

§ 3

(1) Předškolními zařízeními jsou mateřská škola a speciální mateřská škola.

(2) Mateřská škola a speciální mateřská škola navazují na výchovu dětí v rodině a v součinnosti s rodinou zajišťují všestrannou péči dětem zpravidla ve věku od tří do šesti let.

(3) Mateřská škola rozvíjí specifické formy výchovného působení na děti. Působí rovněž na děti zdravotně, výchovně a sociálně ohrožené a na děti talentované.

(4) Speciální mateřská škola zajišťuje péči o děti mentálně nebo smyslově nebo tělesně postižené nebo o děti s vadami řeči, o děti s více vadami a o děti nemocné nebo zdravotně oslabené umístěné ve zdravotnickém zařízení.

(5) Mentálně nebo smyslově nebo tělesně postižené děti a děti s vadami řeči mohou být zařazeny do mateřské školy podle odstavce 3 nebo do speciálních mateřských škol.

(6) Mateřská škola a speciální mateřská škola se zřizují především jako mateřská škola a speciální mateřská škola s celodenní i polodenní péčí; mohou být zřizovány i jako školy internátní.“

4. § 4 až 7 se vypouštějí.

5. Nad § 8 se vkládá nadpis, který zní:

„ČÁST TŘETÍ

Školská zařízení“.

6. § 8 zní:

„§ 8

Školskými zařízeními jsou školská výchovná zařízení a školská účelová zařízení.“

7. Za § 8 se slova „Část třetí“ nahrazují slovy „Díl první“.

8. V § 9 se slova „mimoškolní výchovná zařízení a školská zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy“ nahrazují slovy „školská výchovná zařízení pro výchovu mimo vyučování a školská zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy a preventivně výchovné péče“. Za § 9 se vypouštějí slova „Díl první“.

9. V § 10 se vypouštějí slova „lidové školy umění a“ a slova „lidové školy jazyků a“; před slova „jazykové školy“ a před slova „těsnopisné ústavy“ se vkládá slovo „státní“.

10. § 11 se vypouští

11. V § 12 odst. 2 se slova „socialistických organizací“ nahrazují slovy „právnických osob a fyzických osob“.

12. § 12 odst. 3 zní:

„(3) Ústav může být zřízen jako součást střední umělecké školy; své úkoly plní prostřednictvím kursů, a to i za úplatu.“

13. § 13 se vypouští.

14. V § 14 odst. 1 se ve větě první před slovo „Jazyková“ vkládá slovo „Státní“ a vypouštějí se slova „pracujícím, žákům základních škol, středních škol a studentům vysokých škol“ a slovo „pracující“.

15. V § 14 odst. 2 se před slovo „jazykové“ vkládá slovo „státní“ a na konci odstavce se připojuje věta, která zní: „Státní jazyková škola může plnit své úkoly za úplatu.“

16. V § 14 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Státní jazykovou školu lze též zřídit jako součást střední školy nebo základní školy.“

17. § 15 včetně nadpisu zní:

„§ 15

Státní těsnopisný ústav

(1) Státní těsnopisný ústav školí a doškoluje v oboru českého a cizojazyčného těsnopisu, psaní na stroji, obchodní korespondence, stenotypistiky v českém jazyce a cizích jazycích, techniky, mechanizace a racionalizace administrativy a sekretářských prací. Státní těsnopisný ústav může plnit své úkoly za úplatu.

(2) Studium oborů, jimž státní těsnopisný ústav vyučuje, může být ukončeno státní zkouškou.“

18. Za § 15 se vypouštějí slova „Díl druhý“.

19. V § 16 odst. 1 se poslední věta nahrazuje větou, která zní: „Jejím posláním je kompenzace negativních vlivů životního prostředí na zdravotní stav dětí a žáků žijících v územích s postiženým životním prostředím.“

20. § 16 odst. 2 zní:

„(2) Do školy v přírodě se vysílají děti z předškolních zařízení, žáci základních škol, žáci speciálních základních škol, zvláštních škol, pomocných škol a žáci těch ročníků víceletých gymnázií odpovídajících nejvýše devátému ročníku základní školy.“

21. V § 16 odst. 3 se slova „Národní výbory“ nahrazují slovy „Školské úřady“ a slova „národním výborem, v jehož“ se nahrazují slovy „školským úřadem a obcí, v jejichž“.

22. V § 16 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Vláda České republiky stanoví pro účely tohoto zákona nařízením území s postiženým životním prostředím. V těchto územích se školy v přírodě nezřizují ani nekonají.“

23. Za § 16 se vypouštějí slova „Díl třetí“.

24. Nadpis nad § 17 zní: „Školská výchovná zařízení pro výchovu mimo vyučování“.

25. § 17 zní:

„§ 17

(1) Výchova mimo vyučování je součástí péče o výchovu a vzdělávání; organizují ji školy a školská výchovná zařízení pro výchovu mimo vyučování.

(2) Školskými výchovnými zařízeními pro výchovu mimo vyučování jsou střediska pro volný čas dětí a mládeže, školní družina, školní klub, školní knihovna a domov mládeže.“

26. § 18 se vypouští.

27. § 19 včetně nadpisu zní:

„§ 19

Střediska pro volný čas dětí a mládeže

(1) Střediska pro volný čas dětí a mládeže plní funkci výchovně vzdělávací a rekreační.

(2) Středisky pro volný čas dětí a mládeže jsou domy dětí a mládeže s širokou zájmovou působností a stanice zájmových činností specializované na konkrétní zájmové oblasti.

(3) Středisko pro volný čas dětí a mládeže může poskytovat své služby za úplatu.“

28. V § 20 odst. 1 se ve větě první za slovo „Výchově“ připojuje čárka a vkládají se slova „vzdělávání a rekreaci“, za slova „smyslově postižené žáky“ se vkládají slova „základní školy pro žáky s více vadami,“. Ve větě druhé se slova „prvního až čtvrtého ročníku“ nahrazují slovy „prvního stupně“ a za slova „těchto škol“ se připojují slova „a pro žáky těch ročníků víceletých gymnázií odpovídajících nejvýše devátému ročníku základní školy“.

29. § 20 odst. 2 zní:

„(2) Školní družina a školní klub mohou být zřízeny i jako součástí školy.“

30. § 21 odst. 2 zní:

„(2) Školní knihovna se zřizuje jako součást školy; své služby může poskytovat i veřejnosti, a to za úplatu.“

31. V § 22 odst. 1 se vypouští poslední věta.

32. § 22 odst. 2 zní:

„(2) Domov mládeže se může zřídit i jako součást školy.“

33. Za § 22 se vypouštějí slova „Díl čtvrtý“.

34. § 23 včetně nadpisu zní:

„Školská zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy a preventivně výchovné péče

§ 23

(1) Výkon ústavní výchovy mládeže zajišťují dětské domovy. Výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy mládeže s poruchami chování zajišťují speciální výchovná zařízení; výkon ústavní výchovy zajišťují též internátní speciální školy. Diagnostické úkoly při výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy plní diagnostické ústavy. Preventivně výchovnou péči o mládež s negativními

jevy chování zajišťují střediska výchovné péče o mládež.

(2) Školská zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy zajišťují mládeži s nařízenou ústavní výchovou nebo uloženou ochrannou výchovou výchovnou, hmotnou a sociální péči. Tuto péči může zajišťovat i středisko výchovné péče o mládež.“

35. Nadpis nad § 25 zní: „Speciální výchovná zařízení“.

36. V § 25 odst. 1 se slovo „Zvláštní“ nahrazuje slovem „Speciální“.

37. V § 25 odst. 2 se slovo „Zvláštní“ nahrazuje slovem „Speciální“.

38. Za § 27 se vkládají nové § 27a a 27b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 27a

Výchovný ústav pro děti a mládež

Dětský výchovný ústav a výchovný ústav pro mládež lze zřizovat i jako společné zařízení.

§ 27b

Výchovný ústav pro nezletilé matky

Výchovný ústav pro nezletilé matky pečuje o nezletilé matky, kterým byla nařízena ústavní výchova nebo uložena ochranná výchova, a jejich dětí.“

39. V § 28 nadpis zní: „Ústav s výchovně léčebným režimem a oddělení s výchovně léčebným režimem“.

40. V § 28 se slovo „zvláštních“ nahrazuje slovem „speciálních“ a text tohoto paragrafu se označuje jako odstavec 1. Za nově označený odstavec 1 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Součástí speciálních výchovných zařízení mohou být oddělení s výchovně léčebným režimem.“

41. V § 29 odst. 1 se slova „národní výbor“ nahrazují slovy „okresní úřad (Magistrátní úřad hlavního města Prahy)“, slova „zvláštních výchovných zařízení“ slovy „speciálních výchovných zařízení“ a slova „škol pro mládež vyžadující zvláštní péči“ slovy „speciálních škol“.

42. V § 31 se v části věty za středníkem za slovy „pro mládež“ vyznačuje tečka a text za tečkou se vypouští.

43. Za § 31 se vypouštějí slova „Díl pátý“ a nadpis tohoto dílu.

44. Za § 31 se vkládá nový § 31a, který včetně nadpisu zní:

„§ 31a

Středisko výchovné péče pro děti a mládež

(1) Středisko výchovné péče pro děti a mládež

poskytuje všestrannou preventivně výchovnou péči dětem a mládeži s negativními jevy chování, pokud nejsou důvody pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve speciálních výchovných zařízeních.

(2) Středisko výchovné péče pro děti a mládež může být zřízeno jako internátní výchovné zařízení.

(3) Středisko výchovné péče pro děti a mládež může plnit své úkoly za úplatu.“.

45. Dosavadní § 31a se označuje jako § 31b. V § 31b odst. 2 se vypouští slovo „socialistické“ a slova „ministerstvo školství“ se nahrazují slovy „ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (dále jen „ministerstvo školství“)“.

46. Za nově označeným § 31b se slova „Část čtvrtá“ nahrazují slovy „Díl druhý“.

47. V § 32 se slova „školám pro mládež vyžadující zvláštní péči“ nahrazují slovy „speciálním školám“.

48. Za § 32 se vypouštějí slova „Díl první“.

49. § 33 se vypouští.

50. § 34 a 35 znějí:

§ 34

Výchovný poradce

Základní školy, speciální školy a střední školy zajišťují úkoly výchovného poradenství výchovnými poradci. Předpoklady kvalifikace výchovného poradce stanoví ministerstvo školství vyhláškou.

§ 35

Pedagogicko-psychologická poradna

(1) Pedagogicko-psychologická poradna pomáhá řešit výukové a výchovné problémy dětí předškolních zařízení, žáků základních škol, středních škol a speciálních škol a školských výchovných zařízení, pomáhá při profesionální orientaci žáků a zajišťuje pro předškolní zařízení, školy a školská výchovná zařízení odborné pedagogicko-psychologické služby.

(2) Pedagogicko-psychologická poradna provádí pedagogicko-psychologická vyšetření dětí a žáků, poskytuje metodickou pomoc pedagogickým pracovníkům a výchovným poradcům ve školách a psychologům ve školských výchovných zařízeních.“.

51. Vypouštějí se § 35a, 36 a za § 36 slova „Díl druhý“ včetně nadpisu tohoto dílu.

52. Vypouštějí se § 37, 37a, 38 a za § 38 slova „Díl třetí“.

53. § 39 včetně nadpisu zní:

„§ 39

Školní jídelna

(1) Školní jídelna zabezpečuje stravování dětí

a žáků a pracovníků předškolních zařízení, škol a školských zařízení.

(2) Školní jídelna může zajišťovat dětem a žákům a pracovníkům předškolních zařízení, škol a školských zařízení další stravovací služby a podle místních podmínek při dodržení hygienických a bezpečnostních norem může také poskytovat stravovací služby pro veřejnost, a to za úplatu.

(3) Školní jídelnu lze zřídit jako součást předškolního zařízení, školy nebo školského výchovného zařízení.“.

54. Vypouštějí se § 40, 41 a za § 41 slova „Díl čtvrtý“.

55. § 42 odst. 2 a 3 znějí:

„(2) Školní hospodářství se zřizuje při střední zemědělské škole, střední zahradnické škole, střední vinohradnické škole, střední chmelařské škole, střední lesnické škole a střední rybářské škole.

(3) Školní hospodářství plní účelové poslání spočívající ve vytváření podmínek pro praktické vyučování žáků a jejich zájmovou odbornou činnost a v rozvíjení odborné pedagogické práce učitelů škol při současném zajišťování zemědělské nebo lesnické nebo rybářské výroby.“.

56. § 43 a 44 se vypouštějí a za § 44 se slova „Část pátá“ nahrazují slovy „Část čtvrtá“.

57. § 45 odst. 1 zní:

„(1) Vláda České republiky stanoví nařízením podmínky a výši poskytování dotací soukromým předškolním a soukromým školským zařízením.“.

58. V § 45 odst. 2 se vypouštějí slova „výchovně vzdělávací“ a za slovem „školských“ se vypouští slovo „výchovných“.

59. § 45 odst. 3 zní:

„(3) Ministerstvo školství stanoví vyhláškou délku studia a učební plány a podrobnosti o státních jazykových zkouškách ve státních jazykových školách.“.

60. V § 45 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Ministerstvo školství stanoví vyhláškou typy a druhy speciálních mateřských škol.“. Dosavadní odstavce 4 až 7 se označují jako odstavce 5 až 8.

61. V § 45 nově označené odstavce 6 a 7 znějí:

„(6) Ministerstvo školství schvaluje pokusné ověřování organizace a forem výchovně vzdělávací práce v předškolních zařízeních a školských zařízeních.

(7) Ministerstvo školství může zřizovat další školská účelová zařízení, která nejsou uvedena v tomto zákoně.“.

62. V § 45 odst. 8 se část věty za středníkem vypouští.

63. § 46 se vypouští.

Čl. II

1. Postavení předškolních zařízení a školských zařízení zřízených podle dosavadních předpisů se upravují podle § 1 odst. 1 tohoto zákona nejpozději do 31. prosince 1994.

2. Společná zařízení jeslí a mateřské školy zřízená podle dosavadních předpisů se zruší nejpozději do 31. prosince 1994. Podle potřeby se třídy mateřské školy mění na mateřskou školu podle tohoto zákona.

3. Dětské útulky zřízené podle dosavadních předpisů se zruší nejpozději do 31. prosince 1992.

Čl. III

Předsednictvo České národní rady se zmocňuje, aby vyhlásilo ve Sbírce zákonů úplné znění zákona České národní rady č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění zákona České národní rady č. 31/1984 Sb., jak vyplývá ze změn a doplňků provedených tímto zákonem.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

391

Z Á K O N

České národní rady

ze dne 10. září 1991

o platových poměrech soudců, státních notářů, justičních a notářských čekatelů

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Úvodní ustanovení

§ 1

Tento zákon upravuje platové poměry soudců okresních a krajských soudů a Nejvyššího soudu České republiky, státních notářů, justičních a notářských čekatelů (dále jen „čekatel“).

Plat soudců a státních notářů

§ 2

(1) Soudcům a státním notářům náleží

- a) základní plat ve výši odpovídající jejich zařazení do platové skupiny a platového stupně,
- b) příplatky podle tohoto zákona.

(2) Předsedům a místopředsedům okresních a krajských soudů, předsedům senátů a soudcům krajských soudů, kteří rozhodují jako samosoudci, předsedům kolegií a senátů Nejvyššího soudu České republiky a vedoucím státním notářům náleží též funkční příplatek.

(3) Předsedovi Nejvyššího soudu České republiky náleží pevný plat ve výši 18 000 Kčs měsíčně, místopředsedovi Nejvyššího soudu České republiky ve výši 15 000 Kčs měsíčně.

§ 3

Platové skupiny a platové stupně

(1) Soudci okresních soudů a státní notáři se zařazují do platové skupiny I, soudci krajských soudů do platové skupiny II a soudci Nejvyššího soudu České republiky do platové skupiny III.

(2) Soudci a státní notáři se zařazují do dvanácti platových stupňů podle doby započitatelné praxe.

§ 4

Základní plat

Základní plat soudců a státních notářů v jednotlivých platových skupinách a platových stupních činí měsíčně Kčs:

	I	II	III
1. do ukončení			
5. roku praxe	6 000	6 200	6 500
2. od počátku			
6. roku praxe	7 000	7 200	7 500
3. od počátku			
9. roku praxe	7 400	7 600	8 200
4. od počátku			
12. roku praxe	7 800	8 000	8 800
5. od počátku			
15. roku praxe	8 100	8 400	9 400

6. od počátku 18. roku praxe	8 400	8 800	9 800
7. od počátku 21. roku praxe	8 700	9 200	10 200
8. od počátku 24. roku praxe	9 000	9 600	10 600
9. od počátku 27 roku praxe	9 300	9 900	11 000
10. od počátku 30. roku praxe	9 600	10 200	11 400
11. od počátku 33. roku praxe	9 800	10 500	11 700
12. od počátku 36. roku praxe	10 000	10 800	12 000.

§ 5

Započítatelná praxe

(1) Do doby praxe rozhodné pro zařazení do příslušného platového stupně (započítatelná praxe) se započítává:

- a) doba přípravné služby čekatele,
- b) doba výkonu funkce soudce a státního notáře,
- c) soudcem nebo státním notářem prokázaná doba jiné právní praxe po získání úplného vysokoškolského vzdělání.

(2) Doba, po kterou soudce nebo státní notář nemohl vykonávat tuto funkci z důvodů uvedených ve zvláštním zákoně,¹⁾ se posuzuje jako doba právní praxe podle odstavce 1 písm. b).

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může ministr spravedlnosti České republiky započíst jiné doby do doby započítatelné praxe.

(4) Do doby započítatelné praxe podle odstavce 1 se započítává také

- a) doba nejvýše devíti měsíců výkonu vojenské základní (náhradní) služby nebo civilní služby nebo mateřské, popřípadě další mateřské dovolené,
- b) doba jiné omluvené nepřítomnosti v práci nepřesahující tři měsíce v kalendářním roce.

(5) Soudce a státní notář může postoupit z prvního do druhého platového stupně, jen vykonával-li skutečně funkci podle odstavce 1 písm. b) nejméně po dobu dvou let, do níž se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 4.

§ 6

Funkční příplatek

(1) Funkční příplatek náleží:

- a) předsedovi okresního soudu s nejvýše 10 senáty ve výši 1600 Kčs měsíčně, s 11 až 20 senáty ve výši 1800 Kčs měsíčně, s 21 až 30 senáty ve výši 2000 Kčs měsíčně, s 31 až 40 senáty

ve výši 2200 Kčs měsíčně, a s více než 40 senáty ve výši 2400 Kčs měsíčně,

- b) místopředsedovi okresního soudu s nejvýše 10 senáty ve výši 800 Kčs měsíčně, s 11 až 20 senáty ve výši 900 Kčs měsíčně, s 21 až 30 senáty ve výši 1300 Kčs měsíčně a s více než 40 senáty ve výši 1500 Kčs měsíčně,
- c) předsedovi krajského soudu ve výši 3200 Kčs měsíčně,
- d) místopředsedovi krajského soudu ve výši 1800 Kčs měsíčně,
- e) předsedovi senátu krajského soudu ve výši 1000 Kčs měsíčně,
- f) soudci krajského soudu, který rozhoduje jako samosoudce, ve výši 500 Kčs měsíčně,
- g) předsedovi kolegia Nejvyššího soudu České republiky ve výši 2200 Kčs měsíčně,
- h) předsedovi senátu Nejvyššího soudu České republiky ve výši 1400 Kčs měsíčně,
- i) vedoucím státnímu notáři státního notářství s nejvýše 10 státními notáři 1000 Kčs měsíčně, s 11 až 25 státními notáři 1400 Kčs měsíčně, s více než 25 státními notáři ve výši 1600 Kčs měsíčně.

(2) V případě souběhu náleží soudci pouze ten funkční příplatek, který je pro něho výhodnější.

§ 7

Příplatek za ztížené pracovní podmínky

Soudcům okresních a krajských soudů a státním notářům státních notářství, určených ministerstvem spravedlnosti České republiky, náleží pro výrazně ztížené pracovní podmínky k výkonu funkce příplatek ve výši 500 až 800 Kčs měsíčně.

§ 8

Příplatek za výchovu čekatelů

Soudcům a státním notářům pověřeným výchovou čekatele náleží po dobu výkonu funkce školitele příplatek ve výši 500 Kčs měsíčně. Je-li soudce nebo státní notář pověřen výchovou více než jednoho čekatele, náleží mu příplatek ve výši 800 Kčs.

§ 9

Další plat

(1) Soudci a státní notáři mají v kalendářním roce, v němž skutečně vykonávali práci v těchto funkcích nejméně po dobu devíti měsíců, nárok na jeden další plat, a to ve výši platu stanoveného podle § 3, 4, 6 až 8, popřípadě ve výši pevného platu podle § 2 odst. 3.

(2) Plat podle odstavce 1 je splatný ve výplatním termínu stanoveném pro výplatu platu za měsíc listopad.

1)

§ 21 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích.

(3) Vznikne-li nárok podle odstavce 1 až v prosinci, je plat podle odstavce 1 splatný ve výplatním termínu stanoveném pro výplatu za měsíc prosinec.

§ 10

Plat při dočasném přidělení a přeložení

(1) Po dobu dočasného přidělení náleží soudci plat nejméně ve výši dosavadního platu s výjimkou příplatků podle § 7 a 8. Příplatky podle těchto ustanovení náleží soudci, jen vznikne-li mu na ně nárok v místě dočasného přidělení.

(2) Byl-li soudce dočasně přidělen nebo státní notář přeložen za účelem zastupování nepřítomného soudce nebo státního notáře, vykonávajícího vyšší funkci, náleží mu příplatek za zastupování (§ 11).

§ 11

Příplatek za zastupování

(1) Zastupuje-li soudce na příkaz předsedy soudu nebo státní notář na příkaz předsedy krajského soudu nepřítomného soudce nebo státního notáře, vykonávajícího vyšší funkci, v plném rozsahu jeho činnosti po dobu delší než čtyři týdny, náleží mu od počátku zastupování funkční příplatek (§ 6) zastupovaného.

(2) Zastupuje-li soudce za podmínek uvedených v odstavci 1 předsedu nebo místopředsedu Nejvyššího soudu České republiky, náleží mu od počátku zastupování příplatek ve výši rozdílu mezi jeho dosavadním platem a platem zastupovaného.

(3) Příplatek za zastupování nenáleží, je-li zastupování součástí pracovních povinností soudce nebo státního notáře.

§ 12

Odměna za práci přesčas

V základním platu soudců a státních notářů je přihlédnuto k případné práci přesčas. To neplatí o případné práci přesčas konané v noci nebo v den pracovního klidu.²⁾

§ 13

Odměna za pracovní pohotovost

Za každou hodinu pracovní pohotovosti náleží soudcům odměna podle zvláštního předpisu.³⁾

§ 14

Platové vyrovnání

(1) Jestliže byl soudce zproštěn funkce z důvodu, že jeho zdravotní stav mu nedovoluje řádně vykonávat soudcovské povinnosti, náleží mu po dobu tří měsíců od zániku jeho funkce vyrovnání ve výši dosavadního platu stanoveného podle § 3 až 8, popřípadě ve výši rozdílu mezi dosavadním

platem a výdělkem, kterého dosahuje na novém pracovním místě. Vyrovnání mu nenáleží, má-li nárok na starobní důchod, nebo na invalidní důchod. Částka vyrovnání se sníží o částečný invalidní důchod, který byl soudci přiznán.

(2) Jestliže byl soudce na svou žádost zproštěn funkce nebo uvolněn z funkce, v níž mu náležel funkční příplatek (§ 6), anebo v níž mu náležel pevný plat (§ 2 odst. 3), náleží mu po dobu tří měsíců vyrovnání ve výši rozdílu mezi dosavadním a novým platem. Vyrovnání mu nenáleží, jestliže byl z funkce uvolněn proto, že byl pravomocně kárně postižen.

§ 15

Plat čekatelů

(1) Čekatelům náleží

- a) v prvních šesti měsících přípravné služby základní plat ve výši 3500 Kčs měsíčně,
- b) od počátku sedmého měsíce přípravné služby do nástupu do funkce soudce nebo státního notáře základní plat ve výši 4500 Kčs měsíčně.

(2) Čekatelům, kterým byla do doby přípravné služby započtena doba nejméně jednoho roku předchozí právní činnosti, náleží od počátku přípravné služby základní plat podle odstavce 1 písm. b).

(3) Ustanovení § 7, 12 a 13 platí pro čekatele obdobně.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 16

(1) Základní plat ve vyšším platovém stupni náleží soudci nebo státnímu notáři od prvního dne měsíce, v němž dosáhl stanovené doby započitatelné praxe.

(2) Příplatky podle § 6, 7 a 8 náleží od prvního dne měsíce, v němž došlo ke skutečnosti, která zakládá na tyto příplatky nárok.

§ 17

Do doby započitatelné praxe se započítávají je dni účinnosti tohoto zákona všechny doby započítané podle předchozích předpisů.

§ 18

Snížit základní plat soudce lze jen na základě pravomocného rozhodnutí podle zákona o kárné odpovědnosti soudců.

§ 19

Další plat podle § 9 náleží i za kalendářní rok, v němž tento zákon nabývá účinnosti.

2) § 91 odst. 1, § 99 a § 116 odst. 1, 2 a 4 zákoníku práce.

3) Výnos ministerstva spravedlnosti ČR č.j. 599/91-pers. o nařizování a odměňování pracovní pohotovosti soudců z povolání krajských a okresních soudů.

§ 20

Zrušuje se:

1. výnos ministerstva spravedlnosti České republiky č. j. 810/90-org., kterým se vydává pro soudce z povolání, státní notáře, justiční a notářské čekatele platový řád, jehož vydání bylo oznámeno pod č. 293/1990 Sb.,
2. výnos ministerstva spravedlnosti České republiky č. j. 810/90-OOD, kterým se vydává platový řád pro soudce z povolání Nejvyššího soudu České republiky, jehož vydání bylo oznámeno pod č. 70/1991 Sb.

§ 21

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 15. října 1991.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

392

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí Slovenskej republiky

z 5. septembra 1991,

ktorou sa ustanovuje postup podľa § 34 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách

Ministerstvo financí Slovenskej republiky podľa § 7 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 319/1991 Zb. o zmiernení niektorých majetkových a iných krívd a o pôsobnosti orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v oblasti mimosúdnych rehabilitácií (ďalej len „zákon“) ustanovuje:

§ 1

Okresný úrad a obvodný úrad v Bratislave (ďalej len „okresný úrad“), v územnom obvode ktorého sa vec nachádza, je povinný po uplynutí lehoty ustanovenej v § 5 ods. 2 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách zistiť do 6 mesiacov odo dňa účinnosti tejto vyhlášky veci, na vydanie ktorých vznikne nárok Slovenskej republiky.

§ 2

Okresný úrad písomne vyzve povinnú osobu¹⁾ na vydanie veci a vec prevezme najneskôr do 6 mesiacov od doručenia výzvy. O prevzatí veci spíše s povinnou osobou dohodu.²⁾

§ 3

Ak povinná osoba nevydá vec v lehote uvedenej

v § 2 tejto vyhlášky, uplatní okresný úrad návrh na vydanie veci na príslušnom súde najneskôr v lehote ustanovenej osobitným predpisom.³⁾

§ 4

Okresný úrad navrhne zapísať nadobudnutie nehnuteľnosti do majetku Slovenskej republiky na základe dohody o vydaní veci alebo právoplatného rozhodnutia príslušného súdu územnému orgánu geodézie a kartografie.

§ 5

Pri ďalšej dispozícii s touto vecou postupuje okresný úrad podľa § 7 ods. 5 zákona. Po uplynutí lehoty 6 mesiacov, ak sa neprihlási osoba uvedená v § 7 ods. 5 zákona, okresný úrad naloží s touto vecou podľa osobitného predpisu.⁴⁾

§ 6

Výnos z predaja veci je príjmom osobitného účtu štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Okresný úrad je povinný odviešť kúpnu cenu zaplatenú nadobúdateľom veci do 15 dní na osobitný účet štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

1) § 7 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 319/1991 Zb. o zmiernení niektorých majetkových a iných krívd a o pôsobnosti orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v oblasti mimosúdnych rehabilitácií.

2) § 5 ods. 3 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách.

3) § 34 zákona č. 87/1991 Zb.

4) Vyhláška Federálneho ministerstva financí č. 61/1986 Zb. o dočasnej správe národného majetku.

§ 7

Okresný úrad predloží žiadosť povinnej osoby o vrátenie zaplatenej kúpnej ceny pri kúpe veci spolu s príslušnými dokladmi na Ministerstvo financií Slovenskej republiky. Ministerstvo financií Slovenskej republiky po overení dokladov o zaplatení kúpnej ceny vráti povinnej osobe zaplatenú kúpnu cenu z osobitného účtu štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

§ 8

Postup podľa § 1 až 6 tejto vyhlášky platí aj pre uplatnenie nároku Slovenskej republiky podľa § 7 ods. 6 zákona.

§ 9

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister:

Dančo v. r.